

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/264/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113202917
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1113202917.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Zuzany Kučerovej, v spore žalobcu: Slovenská advokátska komora, so sídlom Kolárska 4, Bratislava, IČO: 30 795 141, zastúpeného advokátskou kanceláriou Legium s.r.o., so sídlom Bukureštská 3, Bratislava, IČO: 36 867 870, proti žalovanému: P. L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. Q. XX, B., o zaplatenie 79,66 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30.11.2015, č. k. 18C/175/2015-42, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30.11.2015, č. k. 18C/175/2015-42, potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobným návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 29.01.2013, sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 79,66 eur a trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že žalovaný ako advokát zapísaný v zozname advokátov, vedenom Slovenskou advokátskou komorou (ďalej len SAK), mal povinnosť uhradiť príspevok na činnosť SAK za rok 2008 vo výške 199,16 eur najneskôr do 30.04.2008, ale uhradil ho až dňa 06.08.2008, t.j. po dátume splatnosti príspevku. Uplatnená suma predstavuje pokutu vo výške 10 % príspevku na činnosť SAK za každý začatý mesiac omeškania, teda pokutu celkom vo výške 79,66 eur.

2. Žalovaný v odpore proti vydanému platobnému rozkazu vzniesol voči uplatnenému nároku námietku premlčania. Žiadal preto návrh zamietnuť a zaviazat žalobcu na zaplatenie trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor proti platobnému rozkazu.

3. Žalobca sa voči tejto námietke ohradil argumentom, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom verejnoprávnym, uplatnenú pokutu nepovažuje za zmluvnú pokutu v zmysle ust. § 544 Občianskeho zákonníka, ale vzhľadom na nedostatok špeciálnej úpravy pri posudzovaní charakteru tejto pokuty použijúc analógiu práva (analógiu iuris), považuje túto pokutu svojou povahou ako daňový nedoplatok v zmysle ust. § 2 písm. f) zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní a podľa § 85 ods. 1 tohto zákona právo na vymáhanie daňového nedoplatku je premlčané po šiestich rokoch po skončení kalendárneho roku, v ktorom daňový nedoplatok vznikol. Preto nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že táto pohľadávka je už premlčaná.

4. Rozsudkom zo dňa 30.11.2015, č. k. 18C/175/2015-42, súd prvej inštancie návrh zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 16,50 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Svoje zamietavé rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že z hľadiska preskúmania nároku (na zaplatenie pokuty za omeškanie, pretože žalovaný uhradil príspevok na činnosť SAK za rok 2008 až po dátume splatnosti príspevku) zistil, že otázky jeho uplatňovania a jeho konkrétnej výšky upravuje § 69 ods. 1 a 2 zákona o advokácii, v zmysle ktorého konferencia advokátov rozhoduje o všetkých základných otázkach advokátov, ktoré sú následne názorne vymenované („najmä“), a medzi ktorými je uvedené aj schvaľovanie predpisov SAK a vyhradenie si rozhodovania o ďalších veciach. Tieto ustanovenia poskytujú dostatočný základ pre prijatie rozhodnutia, ktoré by následne bolo aj exekučným titulom v prípade neuhradenia pohľadávky advokátom (žalovaným). Na rovnakom princípe iné subjekty verejného práva, na základe predpisov prijímajú rozhodnutia, ktoré sú potom plnohodnotným exekučným titulom. Samotné uznesenie konferencie advokátov exekučným titulom nie je, je však právnym základom, ktorý dáva možnosť žalobcovi takéto uznesenie vydať. Podľa súdu prvej inštancie, súčasná právna úprava poskytuje žalobcovi dost' právneho priestoru na to, aby sa domáhal svojho práva voči žalovanému pri platení povinných príspevkov zákonným spôsobom, t.j. vydaním príslušného rozhodnutia. Žalobca nevyužil právo, ktoré mu ako subjektu verejného práva príslušná právna úprava umožňuje realizovať, a to v podobe vydania individuálneho rozhodnutia proti svojmu konkrétne určenému členovi, v ktorom by bol špecifikovaný ako osoba nepniaca si svoje povinnosti, v ktorom by bola uvedená výška povinnosti a rozhodnutie by tak mohlo byť kvalifikovaným exekučným titulom v zmysle § 41 ods. 2 písm. f) exekučného poriadku. Teda vzhľadom k existujúcej právnej úprave a možnostiam zo strany žalobcu považoval jeho žalobný návrh za nedôvodný.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) a v konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu súdneho poplatku za odpor vo výške 16,50 eur.

7. Rozsudok bol doručený žalobcovi dňa 14.01.2016 a žalovanému dňa 02.02.2016.

8. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, dňa 29.01.2016, odvolanie žalobca. Namietol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Záver súdu o to, že zákon umožňuje žalobcovi individuálne ukladať žalovanému povinnosti, a to vydávaním predpisov, na základe ktorých mu autoritatívne môže povinnosť uložiť, považuje za nesprávny. Činnosť žalobcu sa vo vzťahom k advokátom riadi zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Žiadne ustanovenie zákona o advokácii nedáva žalobcovi právomoc autoritatívne rozhodnúť, či vydať individuálne záväzné rozhodnutie, týkajúce sa práv a povinností konkrétneho advokáta, okrem prípadov rozhodovania v disciplinárnom konaní. Výkon inej, ako disciplinárnej právomoci, zákon o advokácii neupravuje. Z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 22/06 z 01.10.2008 vyplýva, že žalobca si sám takú právomoc nemôže svojím rozhodnutím založiť. Išlo by zjavne o nezákonný postup. V skutočnosti nemá žalobca inú možnosť, ako sa obrátiť so svojím nárokom na súd, pretože iba tento orgán môže vydať rozhodnutie voči individuálne určenému subjektu, ktoré môže byť exekučným titulom. Z uvedených dôvodov považuje rozhodnutie súdu za nesprávne, založené na nesprávnom výklade ustanovení zákona o advokácii. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrhu žalobcu vyhovie, alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

9. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril (odvolanie mu bolo doručené dňa 23.05.2016).

10. Spis s odvolaním bol predložený Krajskému súdu v Bratislave ako odvolaciemu súdu dňa 24.06.2016.

11. V priebehu odvolacieho konania vstúpil do platnosti nový procesný predpis - zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, účinný od 01.07.2016 (ďalej len CSP). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

12. Odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania, keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, a po oboznámení sa s obsahom spisu, napadnutým rozsudkom a námietkami žalobcu, dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť, aj keď jeho odvolacia námietka o nesprávnom výklade ustanovení zákona o advokácii je plne dôvodná.

13. Pretože súd prvej inštancie rozhodol vo výroku svojho rozhodnutia vecne správne, nebol dôvod ani na zmenu, ani na zrušenie rozhodnutia, a odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP svoj rozsudok verejne vyhlásil dňa 15.01.2019.

14. Odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že sám žalobca na záver svojho odvolania poukázal na to, že otázka charakteru právneho vzťahu medzi SAK a advokátom už bola predmetom posudzovania Krajského súdu v Bratislave (6Co/620/2014 zo dňa 06.10.2014) a Krajského súdu v Žiline (6Co/324/2013 zo dňa 26.02.2014), pričom v uvedených rozhodnutiach sa súde s touto otázkou vysporiadali tak, že právny vzťah má občianskoprávny charakter a spory pri vymáhaní platieb rieši súd v občianskoprávnom konaní.

15. Výzvou zo dňa 12.08.2016, doručenou žalobcovi dňa 18.08.2016 a žalovanému dňa 15.11.2018, odvolací súd vyzval strany sporu postupom podľa § 382 CSP, aby sa v lehote 10 dní od prevzatia výzvy vyjadrili k názoru odvolacieho súdu, že vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania v odpore zo dňa 23.05.2013 proti platobnému rozkazu, sa na vec vzťahujú ust. § 100 ods. 1, 2 a § 101 Občianskeho zákonníka. Žiadna zo strán sporu sa k výzve odvolacieho súdu nevyjadrila.

16. Podľa ust. § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

17. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

18. Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť) po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním žaloby na súde, teda keď je actio nata. Actio nata (moment, kedy možno nárok uplatniť žalobou po prvý raz) nastáva vo väčšine prípadov splatnosťou (zročnosťou) dlhu, t.j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením. Splatnosť môže byť určená dohodou, právnym predpisom alebo rozhodnutím príslušného orgánu.

19. Žalovaný v konaní nerozporoval tvrdenia žalobcu v žalobe o tom, že povinnosť úhrady príspevku na činnosť SAK schválila Konferencia advokátov ako najvyšší orgán SAK vo forme uznesenia na schôdzi konanej dňa 19.06.2004 vo výške 199,16 eur ročne (6.000,- Sk ročne), pričom splatnosť príspevku na činnosť SAK bola stanovená na príslušný rok vopred, najneskôr do 30. apríla kalendárneho roka; že v prípade nedodržania lehoty splatnosti tohto príspevku, vzniká advokátovi, ktorý je takto v omeškaní, povinnosť uhradiť okrem príspevku na činnosť SAK aj pokutu vo výške 10 % príspevku na činnosť SAK za každý začatý mesiac omeškania, maximálne do výšky 100 %; a že žalovaný uhradil príspevok na činnosť SAK za rok 2008 až dňa 06.08.2008, čím žalobcovi vznikol nárok na pokutu vo výške 79,66 eur.

20. Nárok žalobcu na pokutu vo výške 79,66 eur je majetkovým právom, ktoré sa premlčuje (§ 100 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka). Žalovaný zaplatil príspevok na činnosť SAK za rok 2008 až dňa 06.08.2008, teda nárok žalobcu na zaplatenie pokuty za oneskorené zaplatenie príspevku na jeho činnosť za rok 2008 sa stal splatným dňa 06.08.2008. Trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka na uplatnenie tohto nároku začala žalobcovi plynúť dňa 06.08.2008 a uplynula dňom 08.08.2011 (§ 122 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka). Žalobca však podal žalobu na súd až dňa 29.01.2013, teda zjavne oneskorene, po uplynutí premlčacej doby. Žalovaný sa v konaní premlčania dovoľal, a z tohto dôvodu nie je možné žalobcovi premlčaný nárok priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

21. V odvolaní uvedené námietky žalobcu tak nie sú spôsobilé ovplyvniť správnosť zamietavého výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ani súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, a preto odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, aj keď z iných dôvodov, ako vo výroku vecne správny.

22. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení by mala mať úspešná strana v odvolacom konaní - žalovaný, nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, a preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).